

श्रीगुरुस्तुतिः

सुरजित्-प्रामाणिकः*

अस्माकं दृढ इन्द्रवज्रसदृशोऽज्ञानान्धकारोऽस्ति च
सर्वेषां न तु सिद्ध्यतीत्यवसरे प्रज्ञा नरूपेऽपि च ।
तद्यस्योपरि केवलं गुरुकृपा तस्यैव संज्ञा भवेत्
तस्मात्त्वं शरणागतिर्मम गुरो सेवे गुरुं सर्वदा ॥१॥

रात्रौ वस्तु यथा तु गूढतमसि स्पष्टं न तद्दृश्यते
प्रातःकालरविर्यदा तु नभसि नूनं तमो लीयते ।
तद्वद्यद्भवता तमो मम हृदि क्षिप्रं बृहत् नाशितं
तस्मात्त्वं शरणागतिर्मम गुरो सेवे गुरुं सर्वदा ॥२॥

अज्ञानेन वयं विवेकरहिताः कालस्य चक्रे स्थिताः
तस्माद्दुःखमयीं जनिं च भगवन् प्राप्यैव मायावृताः ।
मायाकल्पितचक्र एव च तमो हन्तुं त्वया शक्यते
तस्मात्त्वं शरणागतिर्मम गुरो सेवे गुरुं सर्वदा ॥३॥

अज्ञानं तु निहत्य तत् सपदि मे ज्ञानं त्वया ज्वालितम्
संसारस्य च कारितं हि भगवन् पारं समुद्रस्य तु ।
त्वं माता च पिता सदा शरणदः सर्वत्र हि त्वं स्थितः
तस्मात्त्वं शरणागतिर्मम गुरो सेवे गुरुं सर्वदा ॥४॥

* द्वितीयवर्षीयच्छात्रः, संस्कृतदर्शनविभागस्य, रामकृष्णमिशन-विवेकानन्द-शैक्षणिक-
शोधसंस्थानस्य, बेलुडमठस्य ।

इमां गुरुस्तुतिं रम्यां यः पठेद्गुरुसन्निधौ ।
सर्वदुःखाद्विमुक्तः सन् मुक्तिं समधिगच्छति ॥५॥

द्विपक्षि